

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

Va ser exactament en aquest Palau de la Generalitat, al Saló de Sant Jordi, on la primera setmana de juliol del 1713 es va fer una votació que canviaria el curs de la història dels catalans.

Davant de la gravíssima situació que vivia el Principat per la imminent arribada a Barcelona de les tropes borbòniques i el començament del setge contra la ciutat, es va convocar la Junta de Braços, que substituïa les Corts Catalanes quan no es podien reunir. Calia prendre una decisió vital. Calia decidir entre la submissió o la resistència a Felip V.

Avui, gràcies als nostres historiadors, sabem perfectament com van anar les intervencions, fins a la votació del braç reial, que representava les viles i ciutats. Per 78 vots contra 45, es va optar per resistir.

“Va ser obra, veritablement, del poble”, va afirmar contemporàniament Ferran Soldevila. I, certament, el resultat del braç de les viles i ciutats va fer decantar la balança de tota la resta. La sort de Catalunya estava decidida: es defensaria fins a les últimes conseqüències un dels sistemes constitucionals i parlamentaris més antics d'Europa, el català, que aquell 1713 ja comptava cinc segles. La decisió no l'havia pres cap rei, sinó els representants dels catalans.

Aquella votació de fa 300 anys va ser segurament un dels actes de sobirania plena més importants que ha fet el nostre país en l'època moderna. I els catalans de 1714 van defensar-lo fidelment fins al darrer instant del combat de l'Onze de Setembre, més d'un any després. El seu exemple perdura en la nostra memòria, com ho fan sempre en la història dels pobles aquells que han brandat la bandera de la llibertat per damunt de l'interès particular.

Demà és la Diada Nacional de Catalunya i, com fa 300 anys, som en una nova cruïlla històrica per al nostre país. Ens cal decidir si davant de les injustícies, les amenaces, la por, la violència, les presons i l'exili ens conformem o resistim i avancem.

Us convido a fer valdre sempre la veritat, a desemascarar la mentida quan faci falta. Us convido a mantenir sempre el bon to i el somriure, malgrat els insults i les humiliacions. Desitjo que visquem lliures, amb totes les conseqüències, i que només ens deguem a la consciència íntima de persones demòcrates i pacífiques. I per damunt de tot, defensem aferrissadament, apassionadament, les llibertats democràtiques.

Per això dediquem aquesta Diada a la llibertat. Perquè la llibertat no fractura mai. Allò que fractura és la seva absència.

La història ens explica que cada vegada que hem caigut, ens hem tornat a alçar i a posar en marxa. I ara ho fem en un combat democràtic i pacífic pels drets civils, socials i nacionals. Ens tornem a posar en marxa sense abandonar mai les nostres banderes del diàleg, de la pau i de la paraula. No les abandonarem mai. Potser algú ho voldria i mira de provocar-ho. No ho aconseguirà. La paraula i el vot són les nostres úniques eines. Són els nostres baluards.

Totes les catalanes i tots els catalans hem de trobar-nos en la defensa de la democràcia i la llibertat. Perquè són l'únic terreny fèrtil sobre el qual pot créixer el benestar, la justícia, el progrés, la qualitat de vida i la igualtat d'oportunitats. Ens ho mereixem tots. S'ho mereixien els nostres pares i s'ho mereixen els nostres fills. Aquest és el pacte de la convivència. Perquè conviure és viure els uns amb els altres i no pas els uns sota els altres.

Ja ho sabeu, el nostre govern s'ha compromès a fer efectiva la República. Una República compartida que ha de ser de tots els catalans. Ho farem per tots els presos polítics i exiliats i per tots aquells que són perseguits per defensar la llibertat de Catalunya i per haver donat la paraula al poble en el referèndum d'autodeterminació del primer d'octubre. Aquest és un poble que se sent i es vol lliure. Que ha decidit ser sobirà del seu destí.

Manuel de Pedrolo, de qui enguany commemorem el centenari del seu naixement, ho deia d'aquesta manera: 'No som lliures d'ésser lliures; hi estem condemnats.'

Amb tota l'esperança i també amb tot el coratge pels dies que vindran, us desitjo una molt bona Diada.

Visca Catalunya Lliure!

Quim Torra i Pla
President de la Generalitat de Catalunya